

stilling om at søge begge Forslag forenede i en Lov.

Hensigtsmæssigheden heraf har Udvalget maattet erkjende. Ved Overveelsen af, hvorledes dette simplest lader sig udføre, er man kommen til det Resultat, at, hvis man stillede det ene Forslags Indhold som Ændringsforslag til det andet, samtidig med at man, tildeels paa Grund af Foreningen, maatte omændre Paragraferne, vilde Begrundelsen af Enkelthederne blive meget vidtløftig og Afstemningerne meget indviklede. Man har derfor besluttet at forelægge Thinget nedenstaaende nye Forslag, til hvis enkelte Paragrafer man skal søie nogle Oplysninger, idet man her forudsætter den Bemærkning, at man i det Hele billiger begge Forslag og anbefaler dem med nogle Ændringer til Thingets Vedtagelse.

Til nedenstaaende Forslags § 1.

Første Deel af denne Paragraph stemmer med det under b. opførte Forslags § 1, kun at Graaanden og Svanen ere tilføiede. Man har derhos givet Paragraphen et Tillæg, der tydeliggjør dens Forhold til de gjældende Bestemmelser om ulovlig Jagt. Det sidste Stykke af Paragraphen er nyt og svarer til § 28 i Forordningen af 20de Mai 1840, der omhandler ulovlig Borttagelse af alle Slags vilde Fugles Æg. En beslægtet Bestemmelse indeholdes i det under a. opførte Lovforslags § 1, sidste Punctum af første Stykke, for de efter det nævnte Forslag fredede Dyr's Bedkommende, idet enhver som helst Borttagelse af Æg og Ungel. forbydes, ligesom der ogsaa sættes Straf for at falbyde begge Dele. I denne Henseende, saavel som med Hensyn til Paatalen, fortjener sidstnævnte Bestemmelse Fortrinet; men den vil utvivlsomt støde paa praktiske Vanskeligheder under Anvendelsen, idet denne vil kræve hos Dommeren en Kundskab til Fugleæg, der neppe kan forudsættes, men uden hvilken Straffebestemmelserne ikke ville kunne anvendes. Udvalget maa her, som paa flere andre Punkter, fastholde den Anskuelse, at man hellere maa begrænse en Bestemmelse, der i og for sig ansees for hensigtsmæssig, end optage den i dens hele Omfang, naar man føler

sig overbevist om, at den ikke vil kunne overholdes; det har derfor foreslaaet at blive staaende ved Forbud mod uberettiget Borttagelse af Æg og Ungel. Ved Overførelsen af Jagtforordningens her omhandlede Bestemmelse til § 1 har man anseet det for rettest at nedfætte den laveste Grændse for Bødens Størrelse fra 5 til 1 Rd.; en Følge af denne Overførelse bliver det tillige, at Bøden tilfalder det Offentlige. Man har derhos bragt en større Bøde i Forslag for Indsamling paa saadanne Steder, hvor Skarer af Fugle bygge colonivits, da den Skade, der ved Indsamlingen beredes Gieren, her er størst.

Til nedenstaaende Forslags § 2.

Denne Paragraph svarer med en Redaktionsændring til § 2 i det under Littr. b. opførte Forslag. Man har derhos overført Brokfuglen hertil, da dens Plads rettest synes at være blandt de af Hensyn til Jagten fredede Fugle.

Til nedenstaaende Forslags § 3.

Indholdet af denne Paragraph er hentet fra det med a. betegnede Forslag og svarer med en Redaktionsændring til § 3 af Forslag b. Dog er Fredningstidens Ophør foreslaaet til den 1ste September istedetfor til den 1ste October, for derved at bringes i Samklang med Lovens øvrige Fredningsbestemmelser. Det har herved efter den ved første Behandling givne Foranledning været taget under Overveelse af Udvalget, om det ikke maatte findes hensigtsmæssigt at bestemme en almindelig Fredningstid for Ræven af Hensyn til den Nytte, den stifter ved at udrydde Muus, navnlig i Skovene. Med al Anerkjendelse af, hvad der med god Føie kan anføres herfor, har Udvalget dog havt Betænkelighed ved at tilraade en saadan Bestemmelse. Thi vel er Ræven ofte et fredeligt Dyr om Sommeren, — og da falder det ikke let Noget ind uden særlig Foranledning at dræbe den, da dens Skind er af ringe Værdi, — men der gives ogsaa Exempler paa, at den kan være meget nærgaaende just i dens Ungletid og gjøre ikke ringe Skade. Indtræffe saadanne Tilfælde, vil man ikke med Føie